

EGYEDI PÉTER (ÓRIÁS).

HA A GYÓGYSZERNEK EL KELL GURULNI, AKKOR GURULJON EL RENDESEN!

A HAZAI ROCKSZÍNTÉR EGYIK LEGJOBB ZENEKARA, AZ ÓRIÁS HÁROM REMEK NAGYLEMEZ ÉS HÁROM REMEK EP UTÁN AZ ELMÚLT HÁROM ÉVET CSENDESEBB ÜZEMMÓDBAN TÖLTÖTTE, CSAK HOGY 2017-BEN ANNÁL NAGYOBBAT SZÓLJON A BÁTRAN ÚJ IRÁNYOKBA INDULÓ FRISS ALBUM, A *Minden villany ég*. EGYEDI PÉTER DALSZERZŐ-FRONTEMBERREL BESZÉLGETTÜNK A LEMEZRŐL ÉS A TÁRSADALMI PÁRBESZÉDEK HIÁNYÁRÓL.

INTERJÚ MIHÁLYI DÁVID. FOTÓ KÓSA PÉTER.

Azt nyilatkoztad, hogy az új albumotok, a *Minden villany ég* egyfajta újjászületése volt a zenekarnak. Mikor tudtad, hogy visszatért az Óriás?

Folyamatában éreztem. Ez egy ilyen kétarcú lemezkészítés volt. A dalok nagy része itthon született egy szál gitárral és ezek már olyanok voltak, amik egyből szöveggel jöttek. Akkor már éreztem, hogy egy jó anyag fog összeállni, éreztem, hogy van mondanivalóm és visszatért a közlési vágyam is. Korábban viszont nem feltétlenül így születtek a dalok. Nyilván voltak olyan számok, amelyek igen, de általánosságban sokkal többet és sokkal hosszabban jammeltünk. Az ilyen dalokra utólag írtam szöveget: ez sok tekintetben határok közé nyomott. Most viszont egy sokkal szerzőibb anyag készült. Ez elmondható a *Senki se félről*, a *Soha ne menj visszáról*, vagy a *Menjetek már elről* – ami végül nem került fel a lemezre. A *Fény* meg egyébként is saját szólószövegemé-

nyem volt. Vagy például a *Máshol* című dalunkba Ákos hozta a főtémát, ami végigkíséri az egész dalt, és ez a szellősebb dallamvezetés is sokkal több teret engedett a szövegnek. Tehát most inkább a dalok köré építettük fel a zenekart. Sokkal határozottabb elképzelésekkel álltam a többiek elé és így konkrétabb témákkal kezdtünk el foglalkozni.

Volt olyan pillanat, amikor azt érezted, hogy vége lehet a zenekarnak?

Tavaly-tavalyelőtt sokat gondolkodtam azon, hogy kell-e a zenekart folytatni az addigi állapotában. Legyünk-e egy nosztalgiazenekar és adjunk évente három-négy koncertet, ahol eljátsszuk a legismertebb dalainkat? Vagy akarunk új dolgokat csinálni? Mert elméletileg ez az egész arról kellene hogy szóljon, hogy szeretünk zenélni. Viszont annak nincs értelme, amit sokáig csináltunk, hogy minden évben elmentünk Kiskunfélegyháza és

ugyanannak az ötven embernek játszottunk. Ekkor megkérdezi magától az ember: ha én ennek nem örülök, az szembemegy-e a zene szeretetével? Szerintem nem, hiszen mindvégig teljes odaadással csináltuk a dolgainkat, a klipeket, az EP-eket, a lemezeket és így tovább. És az ember közben meg azért örülne az előrelépésnek a visszajelzések tekintetében is. De nem is az fogalmazódott meg bennem, hogy vége-e a zenekarnak, hanem inkább azt kérdeztem meg Ákostól meg Dávidtól, hogy miként látják ezt az új irányt, amit a fejemben összetettem. Van-e rá fogékonyság, vagy túl öregek vagyunk már kalandozni? Ha nem lett volna kedvük, akkor csináltam volna a dalok egy részéből meg más saját dalokból egy szólólemez. Örülök, hogy nem így lett és nagyon jó, hogy a legnagyobb nehézségek után nem az volt, hogy akkor menjünk háromfelé, hanem bevállaltuk és a magunkévá tettük a változást. Mondjuk az új Óriás tétje nem is

JENNY HVAL (NO)
YVES TUMOR (US)
ALLEY CATSS (HU)

12

ELECTRIFY

trafó

igazán ez a lemez – mert ez elkészült volna valamilyen formában így is, úgy is – hanem az, hogy innen merre megyünk tovább. Megmarad-e ez az alkotói hozzáállás, ez a kibővült megszólalás és ez hosszútávon működhet-e, akarjuk-e. Például a február 18-ai lemezbe-mutatóra kiegészülünk Menyhei Ádámmal és Bátor Gergővel, és velük nagyot tudunk nyitni hangzásban, lehetőségekben. Ez egy nagyon izgalmas lépés, és mivel már igen mélyen benne vagyunk a próbákban, mondhatom: nagyon is jól szólunk.

**Korábban mondtad, hogy nem akartál korláto-
kat állítani a lemez felvételekor. Ez az attitűd
érezhető az albumon. Számomra ez a *Dühös
víz* című dalotoknál tűnt fel a leginkább.**

Melyik dal esett át a legtöbb változáson?

A *Kezdjük el* volt az első, ami teljesen átalakult. Végig volt egy szűk baráti kör, akiknek örömmel mutogattam, hogy merre tartunk. Nekik pedig egybehangzó véleményük volt, hogy tök jók az új dalok, az új irányok, a kísérletezgetés, viszont ne csak kicsit csináljuk, hanem teljesen. Tehát, ahol azt gondoljuk, hogy a gyóguyszernek el kell gurulni, akkor ott guruljon el rendesen! Jót tett ez a vélemény, hiszen mi egy jól nevelt zenekar vagyunk, talán túlságosan is. Valaki pont kérdezte tőlem, hogy a zenekaroknak alaptól nem elvárások és korlátok nélkül kellene működniük? Persze, igen, de egy tízéves zenekarnál már nehéz így funkcionálni. És ehhez még az emberi aspektus is hozzáadódik. Akarva-akaratlanul állítunk fel magunkkal szemben elvárásokat. A *Dühös víz* ennek volt a lerombolása. Mindenféleképpen akartam egy ilyen jellegű karcsabb témát is, amiben benne van a káosz, az örültség. A szám szövege már megvolt, viszont nem találtam rá az énekdallamot. Majd rájöttem, hogy pont azt kellene tovább vinni, hogy nem találom énekdallamot. Az első nem létező szólamra jött egy második, amire jött egy harmadik és negyedik nem létező szólam. Egyben meg működött. Utána Menyhei Ádám avatott be, hogy a komolyzene nyelvén ez micsoda, és egyből mutatta Bartók valamelyik művét, ahol erre a súrlódós hangzatra épül egy egész tétel. Ezen is látszik, hogy nem találtam fel semmi újat, de attól függetlenül nekem nagyon jó érzést okozott.

A *Senki se félről* – pláne a szövegvideójával együtt – az jutott az eszembe, hogy nem látod éppen rózsásnak a világ mai állapotát. Jól érzem? Mesélnél a szövegről?

Hát... Azt gondolom, hogy alapvetően egy arrogáns korszakban élünk, gyávák és nagyon irányíthatóak vagyunk. Érdekes irányba értékelenedünk, digitalizálódunk és egyre többet félünk. Mégis imádjuk tetszelegni. Pláne

a digitális világban. A közösségi oldalakon tetszelgünk, otthon meg várnak a hazugságok. És továbbra is árkokkal vesszük magunkat körül. A nagyvárosi értelmiségnek mintha fogalma sem lenne, hogy ebben az országban hogyan él hat-hétmillió ember, milyen perspektívái vannak, illetve nincsenek. Milyen gondokkal küzdenek, hogyan szocializálódnak. Közben meg a hovatarozást sokszor csak a gyűlölködés, a szakadékokon átkiabálás biztosítja. Nemrég még a magukat felvilágosultnak gondolók is olyan örömmel és véresszájúan taxisoztak, hogy csak na – pontosan úgy, mint ahogy az általuk megvetettek cigányoznak vagy migránsmogatóznak. Vagy a Quimby-sztori. Mintha Tusványosra mindenki csak bőr alá operált Fidesz-chippel léphetett volna be, miután háromszor megesküdtött, hogy gyűlöli a melegeket. Ezeknek játszik a zenekarom? Unfollow! Senki sem szeretné megérteni a problémákat, megelégszünk azzal, hogy megkapjuk a preferenciánknak megfelelő csócsálnivalót. Hogyhogya más pártra szavaz? Vagy hogyan hallgathatja a lakodalmast vagy a kereskedelmi popot? Hogyan nézhet tehetségkutatókat, valóságshow-kat? Nem ért egyet a melegházassággal? A legkényelme-sebb magyarázat az, hogy azért, mert hülye. Mindenre ez a magyarázat: aki másképp gondolja, az hülye. Ennél viszont távolabbra vagy mélyebbre is láthatnánk, főleg azok, akik okosabbnak gondolják magukat. A rendszerváltáskor voltam tízéves, azt hittem, hogy sokkal előrébb leszünk huszonöt év múlva és a lehülyezések után – vagy akár előtt – egyszer talán rendes párbeszéd is indulnak majd. De túl fölényesek és kényelmesek vagyunk. Nagyon kíváncsi vagyok, hogy a gyerekeink milyen világban fognak élni.

Volt olyan zenekar vagy előadó, aki inspirált a lemez elkészítése során?

Voltak olyanok, akik rámutattak dolgokra. Aki kifejezetten inspirált, az Bon Iver volt, akinek nagyon szerettem az eddig megjelent anyagait is, de főleg az új lemez beharangozó dolgai tetszetek nagyon. Szerintem ez a szövegvideóinkon is meglátszik. Nyilván egy sokkal összefogottabb és nagyobb volumenű dolog, amit ő csinált, de az egy tök jó iránymutatás volt. Nem követni kell a dolgokat, hanem újat kell megpróbálni létrehozni. A Radiohead pedig visszajött inspirációként. Az új lemezük is, meg hosszú idő után megnéztem valamelyik tavalyi fellépésüket és az is nagyon tetszett. Nyilván nem Radiohead vagy Bon Iver akarunk lenni, de most, hogy mondjam, hogy műfajilag mi akarunk lenni? Kifinomultabb, árnyaltabb, izgalmasabb? A Lovasi mondta azt a Kiscsillagra, hogy ők az egyetlen magyar artrock banda, akkor mi most bejelentkeznénk másodikkal.